

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 5Csp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321201332
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniel Koneracký
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4321201332.3

Rozhodnutie

Okresný súd Levice sudcom Mgr. Danielom Konerackým v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: K. X., H.. XX.XX.XXXX, C. Ž.G., K. XXX/XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1.327,37 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie čiastočne zastavuje, a to čo do sumy 145,81 eur s príslušenstvom.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, podal na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 1.327,37 eur s úrokom z omeškania. Takúto žalobu právny predchodca žalobcu odôvodnil tým, že je bankou a medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 03.06.2013 uzavretá zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a. s., na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol tiež poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 16,20 %, pričom ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur a bol povinný žalobcovi zaplatiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 30,- eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok po skončení príslušného mesiaca boli vystavené informácie klientovi z informačného systému banky o obratoch, ktoré obsahovali okrem iného údaje aj rozpis transakcií, rozpis všeobecných poplatkov a úrokov spojených s užívaním kreditnej karty a čerpanie a splácanie poskytnutého úverového rámca, ako aj ďalšie náležitosti. Klient automaticky potvrdzoval informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručil správcovi písomnú reklamáciu. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, a to napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu, pričom pred postúpením pohľadávky mu vystavil ku dňu 04.02.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.01.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.327,37 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku tak predstavuje sumu vo výške 1.327,37 eur.

2. Tunajší súd následne doručil žalovanému žalobu do vlastných rúk a v zmysle § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) ho vyzval, aby sa vyjadril k podanej žalobe. Žalovaný sa v určenej lehote nevyjadril, a preto súd nariadil termín pojednávania na deň 21.10.2021. Tohto pojednávania sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu ako aj právny zástupca žalovaného, pričom

obaja ospravedlnili svoju neúčast' a súhlasili, aby súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti. Pred pojednávaním doručil právny zástupca žalovaného vyjadrenie zo dňa 13.10.2021, v ktorom uviedol okrem iného, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu, a to s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 2 takéhoto právneho predpisu, pretože žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta. Tiež poukázal na skutočnosť, že údaje o klientovi ako rodné číslo, občiansky preukaz, telefón, údaje o zamestnávateľovi, údaje k používaniu kreditnej karty sú napísané väčším písmom ako predmet a cena zmluvy o úvere, a teda predmet a cena úveru je napísaná menším písmom. Ide tak o formálnu chybu čo sa týka veľkosti písma, ktorú však ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka sankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/178/2011 zo dňa 07.10.2011, rozsudok sp. zn. 13C/41/2011. Vzhľadom na neplatnosť právneho úkonu, a to zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, sa zrušuje od počiatku a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o bezdôvodnom obohatení. Keďže posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca, bola realizovaná pred viac ako 3 roky spätne od podania žalobného návrhu, tak vzniesol žalovaný aj námietku premlčania. Väčšina položiek podľa predloženého výpisu predstavuje sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti, pričom jednotlivé položky neboli preukázané, resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. V predžalobnej upomienke, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca upozornil žalovaného, že je v omeškaní s konkrétnou splátkou zročnou 3 mesiace pozadu. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka a s poukazom aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 27.02.2019 možno dospieť k záveru, že ide o premlčaný nárok v celom rozsahu. Tiež poukázal na rozhodnutie rozsudok Najvyššieho súdu SR 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, resp. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 - uznesenie, kde bolo zhodne konštatované, že podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách sú zákonnými podmienkami pre platné postúpenie pohľadávky a nie sú úpravou s nedodrzaním ktorej je spojené porušenie bankového tajomstva. Z tohto dôvodu tak žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a nepreukázal teda splnenie podmienok pre platné postúpenie, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu legitímáciu. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Počas súdneho konania tunajší súd uznesením zo dňa 13.05.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 04.06.2021 pripustil zmenu žalobcu s poukazom na § 80 CSP, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému.

4. Tunajší súd po tom, ako prečítal listinné dôkazy a to: návrh na vydanie platobného rozkazu, žiadosť o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium, žiadosť o zvýšenie úverového rámca, výpis z bankomatky Quatro, elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (čl. 28-35), príloha č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (čl. 37, 38), oznámenie o postúpení pohľadávky, žiadosť o postúpenie a prevod, dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, uznesenie zo dňa 13.05.2021 (čl. 59), rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, uznesenie (čl. 70), vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 13.10.2021, vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu (čl. 88-98), oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, predžalobná upomienka zo dňa 07.03.2018, doručienka (čl. 101), listinné doklady (čl. 102,103), obchodné podmienky (čl. 104, 105), cenník VÚB (čl. 106-108), výpočet RPMN (čl. 108-109) a oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a. s., uzavrel so žalovaným na základe žiadosti o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium úverovú zmluvu, na základe ktorej mu poskytol úverový rámec 1.200,- eur so štandardnou mesačnou splátkou 40,- eur. Štandardná úroková sadzba v zmysle cenníka bola dohodnutá 1,50 % mesačne, resp. 18 % ročne, pričom táto zmluva bola uzavretá dňa 16.05.2013. V rámci uzavretej zmluvy žalovaný uviedol, že počet jeho vyživovaných detí sú 2, náklady na bývanie má vo výške 271,- eur, vlastní platobnú kartu, má stredoškolské vzdelanie s maturitou, pracuje v súkromnom sektore, je zamestnanec a jeho priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov bol 3.658,- eur. Celkovú výšku mesačných splátok pôžičiek mal 410,- eur. Súčasťou tejto úverovej zmluvy bol aj indikatívny výpočet RPMN s tým, že podmienky, z ktorých sa vychádzalo bolo, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver kartou u obchodníka dňa 01.03.2012 s výškou spotrebiteľského úveru 900,- eur, počet splátok 45 s tým, že RPMN je 24,03 % a celková čiastka, ktorú musí zaplatiť je 1.327,69 eur a celkové náklady spotrebiteľa sú 427,69 eur. Doba splatnosti mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a priemerná hodnota RPMN bola určená 26,62 %. Následne žiadosťou o zvýšenie úverového rámca žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu, a

to dňa 14.03.2016 o nový úverový rámec vo výške 450,- eur, pričom deň splatnosti mesačnej splátky je 15. kalendárny deň, RPMN je 21,86 % vypočítaná na základe predpokladov v zmysle prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a štandardná úroková sadzba bola dohodnutá 18 % ročne, pričom poplatky zostanú nezmenené. Klient mal vyčerpať spotrebiteľský úver kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 01.04.2016. Mal tiež platiť poplatky za správu kartového účtu 0,65 eur, znovuvydanie karty 8,30 eur. Výška spotrebiteľského úveru bola 450,- eur, počet splátok 12, prvá až predposledná splátka je 37,50 eur, posledná splátka je 92,38 eur. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavovali 54,88 eur a celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola 504,88 eur, odplata bola určená 31,82 %, najvyššia prípustná výška odplaty 43,14 % ročne, priemerná hodnota RPMN 23,55 % ročne, doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti deň bol dohodnutý k zániku zmluvy alebo deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Tiež bolo zisťované u žalovaného jeho rodinný stav, kde uviedol, že je ženatý, počet vyživovaných osôb 2, pracovné zaradenie štátny zamestnanec, mesačné výdavky 256,- eur na splátky úverov, iné mesačné výdavky 147,- eur ako na bývanie, telefón, SIPO. Priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov predstavoval sumu 1.500,- eur. Z výpisu z bankomatky Quatro za obdobie od 19.08.2015 do 31.01.2021 vyplýva, že debetné transakcie vykonal žalovaný v rozsahu 2.035,76 eur a kreditné transakcie v rozsahu 708,39 eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 07.03.2018 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie splátok vo výške 77,69 eur s tým, že ak do 20.03.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v januári 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Táto predžalobná upomienka bola doručená žalovanému dňa 12.03.2018. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.04.2018 vyplýva, že Všeobecná úverová banka a. s. vyhlásila predčasnú splatnosť a žiadala zaplatiť od žalovaného sumu 923,91 eur, a to z dôvodu, že napriek lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil dlžné splátky. Tiež bola navrhnutá dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní, ktorú žalovaný nepodpísal. Súčasťou úverovej zmluvy boli aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, ktoré bližším spôsobom upravovali práva a povinnosti zmluvných strán, ako aj cenník VÚB pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding s tým, že upravovali aj indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obchodných podmienok okrem iného vyplýva, a to z bodu 5 článku 35, že banka je oprávnená vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, a tiež má právo postúpiť pohľadávku tretej osobe. Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu, Všeobecnou úverovou bankou a Consumer Finance Holding a žalobcom v spojení s prílohou č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 28.04.2021 ako aj žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 09.04.2021 resp. dodatku č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok bolo zistené, že pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania mala byť postúpená na žalobcu. Súd ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu požiadal o pripustenie zmeny žalobcu z dôvodu, že došlo k postúpeniu pohľadávky s poukazom na § 80 CSP, a to elektronickým podaním (čl. 28-35). Právny zástupca žalobcu vo svojom elektronickom vyjadrení, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 13.10.2021 uviedol okrem iného, že berie žalobu čiastočne späť, a to čo do zaplatenia istiny vo výške 135,76 eur, ktoré predstavujú poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania, a tiež čo do sumy 10,05 eur z dôvodu vykonanej úhrady zo strany žalovaného zo dňa 02.03.2021. Tiež poukázal na skutočnosť, že 16.05.2013 vyplnil žalovaný žiadosť o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium s tým, že táto žiadosť bola schválená 03.06.2013, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Táto kreditná karta má formu revolvingového úveru, t.j. automatického obnovovania úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty, žalovaný ako majiteľ karty môže ale nemusí takýto úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovovaním úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s obchodnými podmienkami. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 900,- eur so zmluvným úrokom 16,20 % ročne a so štandardnou splátkou vo výške 30,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 18.08.2015 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného. V súlade s článkom 5 bod 35 písm. a) obchodných podmienok, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.04.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúce v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Právny zástupca žalobcu ďalej poukázal na skutočnosť, že v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.01.2011 sp. zn. 6Co/95/2010, pričom s touto skutočnosťou počíta aj zákon o spotrebiteľských

úveroch, a to § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Tiež v úverovej zmluve sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona, ako aj jeho prílohy. O výške ročnej úrokovej sadzby 16,20 označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba ako aj výške schváleného úverového rámca 900,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 30,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený a to vo forme mesačne zasielaných výpisov. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné transakcie za obdobie od 18.08.2015 do 31.07.2017, a to v rozsahu 1.160,- eur. Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavovalo 708,39 eur, ktoré bolo podrobne vypísané. Pokiaľ ide o kreditné operácie vykonané žalovaným, tie boli uskutočnené od 16.09.2015 až do 30.09.2020. Pokiaľ ide o uplatnenú sumu 1.327,37 eur, tá predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaná suma tak pozostáva z istiny vo výške 757,12 eur, poplatkov vo výške 19,69 eur, štandardného úroku vo výške 431,49 eur a sankčného úroku vo výške 119,07 eur. Z uvedených dôvodov po čiastočnom späťvzati žiadal žalobca vyhovieť podanej žalobe v rozsahu 1.181,56 eur s príslušenstvom.

6. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

9. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka a. s., uzavrel so žalovaným na základe žiadosti o vydanie nákupnej karty NAY Extra Premium úverovú zmluvu v znení jej dodatku, pričom veriteľ, teda právny predchodca žalobcu, poskytoval žalovanému možnosť čerpať úver s tým, že úverový rámec bol najskôr dohodnutý 1.200,- eur so štandardnou mesačnou splátkou 40,- eur a následne bol určený nový úverový rámec vo výške 450,- eur so štandardnou splátkou 15,- eur, a to dňa 14.03.2016. Pri uzatváraní takejto úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom obe tieto zmluvy mali formulárový charakter, boli vopred pripravené právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť ich obsah, ale musel ich prijať ako celok alebo odmietnuť. V konaní nebolo preukázané a ani tvrdené, že by žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky alebo že by uzatváral takéto zmluvy za účelom výkonu podnikateľskej činnosti alebo povolania, a preto žalovaný má postavenie spotrebiteľa a právny predchodca žalobcu mal postavenie veriteľa s poukazom na § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko ide o spotrebiteľský úver tak ako to definuje takýto právny predpis a to s poukazom na § 1 ods. 2. Vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu bola banka, tak súd musel skúmať, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu - banky na nový nebankový subjekt - žalobcu, pretože v prípade postúpenia takejto pohľadávky je potrebné okrem ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenia osobitného právneho predpisu obsiahnuté v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z tohto osobitného ustanovenia okrem iného vyplýva, že zákon o bankách oproti všeobecnej úprave obsiahnutej v Občianskom zákonníku týkajúcej sa postúpenia pohľadávky sprísňuje pravidlá pri takejto cesii. Pokiaľ je tak postupovaná banková pohľadávka tak tú je možné platne postúpiť iba v prípade ak je splatná a klient banky bol písomne vyzvaný bankou na jej splnenie, pričom omeškanie trvá viac ako 90 dní. Právny predchodca žalobcu s poukazom na ustanovenie § 565 ako aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka mal predčasne zosplatiť úver, pričom podľa názoru súdu však neboli splnené všetky zákonné podmienky pre platné zosplatenie takéhoto úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože toto predčasné zosplatenie úveru bolo urobené v rozpore so zákonom. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o spotrebiteľský právny vzťah tak veriteľ má právo predčasne zosplatiť úver v prípade porušenia zmluvných povinností dlžníka ak sú zároveň splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Veriteľ si tak môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka - žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z kontextu zákonného ustanovenia tak možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy upravené <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu

neplnenia si povinnosti dlžníka. Túto povinnosť si právny predchodca žalobcu splnil len čiastočne a to predžalobnou upomienkou zo dňa 07.03.2018, ktorá bola žalovanému doručená 12.03.2018. Touto predžalobnou upomienkou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej splátky vo výške 77,69 eur s tým, že ak ju nezaplatí do 20.03.2018, bude veriteľ teda právny predchodca žalobcu, oprávnený úver zosplatiť. Až následným úkonom „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.04.2018 pristúpil k predčasnému vyhláseniu splatnosti úveru. Žalobca však v súdnom konaní nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, že by takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo doručené žalovanému. Z uvedeného dôvodu je tak postup, ktorý zvolil právny predchodca žalobcu pri zosplatnení úveru v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože nepreukázal, že by sa právny úkon, ktorým malo dôjsť k predčasnemu zosplatneniu úveru dostal do dispozičnej sféry žalovaného, a preto bolo predčasné zosplatnenie úveru neplatné pre rozpor so zákonom /§ 39 Občianskeho zákonníka/. V dôsledku uvedených skutočností tak nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a preto predčasná splatnosť úveru nenastala ku dňu postúpenia pohľadávky a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že úverová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Súd zároveň poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2018 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 z ktorého vyplýva: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='483/2001%20Z.z.%252392'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Súd je v konaní povinný vždy skúmať vecnú legitimitáciu strán sporu, ktorá znamená označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimitácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitimitácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Napriek tomu, že súd pripustil zmenu na strane žalobcu počas súdneho konania v zmysle § 80 CSP tak z poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.12.2011 spisová značka 6Cdo/42/2011 súd nemá v rámci rozhodovania o zmene žalobcu hodnotiť právne úkony z hľadiska ich platnosti, lebo by išlo o posúdenie naplnenia predpokladov právneho nástupníctva z pohľadu hmotno-právnej úpravy, a teda o riešenie predbežnej otázky dôležitej pre rozhodnutie vo veci samej s tým, že súd pri rozhodovaní o súhlase so zmenou žalobcu musí len posúdiť, či žalobca preukázal prechod alebo prevod práv a povinností, avšak pre účely takéhoto rozhodnutia stačí preukázanie, že nastala formálno-právna skutočnosť, ktorá môže mať podľa hmotného práva za následok prechod alebo prevod práv a povinností. Súd však v tomto štádiu nie je oprávnený hodnotiť či sú inak naplnené predpoklady pre takéto právne nástupníctvo z pohľadu hmotno-právnej úpravy. Z uvedených dôvodov tak súd napriek tomu, že pripustil zmenu na strane žalobcu, má oprávnenie pri rozhodovaní vo veci samej hmotnoprávne preskúmať platnosť resp. neplatnosť postúpenia pohľadávok. Pokiaľ ide o skutočnosť, že právny predchodca žalobcu oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému tak je potrebné prihliadať aj na skutočnosť, že „Z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, ale dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by postúpenie pohľadávky postupca dlžníkovi síce neoznámil, avšak postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na takéto rozlišovanie (dualitu) v postavení dlžníka (porovnaj R 119/2003) nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523526'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Z uvedeného ustanovenia však nemožno činiť záver, že dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie; to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ /rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28.01.2009, sp. zn. 1Cdo 76/2007/. Keďže predmetná úverová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, pričom nedošlo k platnému predčasnemu zosplateniu pohľadávky tak zmluvný vzťah naďalej trval s tým, že pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia nebola v takom rozsahu, ako bola postúpená na žalobcu v čase jej postúpenia splatná. V dôsledku uvedených skutočností tak išlo o neplatné postúpenie pohľadávky, ktoré bolo urobené v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o

bankách, pretože právny predchodca žalobcu mohol postúpiť len takú pohľadávku, ktorá je splatná v čase jej postúpenia. Žalobca tak nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, pretože postúpenie pohľadávky je neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto súd žalobu žalobcu zamietol. Pokiaľ ide o súhlas žalovaného s postúpením pohľadávky, ktorý bol obsiahnutý v obchodných podmienkach pri uzatváraní úverovej zmluvy tak súd ho považoval za neplatný z dôvodu, že išlo o zmluvné dojednanie, ktoré je v rozpore so zákonom, pretože žalovaný sa vopred vzdával svojich práv v prospech banky s tým, že umožňovalo právnomu predchodcovi žalobcu postúpiť pohľadávku bez toho, aby boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky uvedené v zákone o bankách. Súd sa ďalej nezaoberal ďalšími skutočnosťami, na ktoré poukazoval právny zástupca žalovaného v rámci obrany a to z dôvodu procesnej ekonomie /napr. námietka premlčania, porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a pod./.

16. Súd konanie čiastočne zastavil a to čo do sumy 145,81 eur s príslušenstvom s poukazom a § 145 ods. 2 CSP, pretože žalobca, ktorý je oprávnený disponovať s predmetom žaloby, zbral svoju žalobu čiastočne späť do začiatku pojednávania, a preto nebol potrebný súhlas žalovaného.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pretože žalovaný bol úspešný v celom rozsahu /žaloba bola zamietnutá/ resp. žalobca zavinil čiastočné späťvzatie žaloby takmer v celom rozsahu /úhrada pre ktorú zbral žalobca žalobu čiastočne späť bola vykonaná ešte pred začatím konania a teda nemôže ísť na ťarchu žalovaného/. Preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).